

Яніна падышла да аддзела з канцылярскімі таварамі, каб купіць два новыя сшыткі. Мама дала ёй грошы, і яна першы раз самастойна пайшла ў краму. Яна адчувала сябе ўжо зусім дарослай. Выбраўшы сабе сшыткі, дзяўчынка заплаціла за іх і ў яе яшчэ засталася невялікая колькасць грошай, якраз на адно марожанае. Яніна патэлефанавала да матулі і, атрымаўшы яе згоду, накіравалася да аддзела, дзе прадавалі марожанае. Падышоўшы да вітрыны, дзяўчынка выбрала шакаладнае марожанае – яно было яе любімым. М-м-м! – дзяўчынка нават аблізала вусны. Праз хвілінку яна сабе купіць два шарыкі марожанага.

Нечакана хтосьці кра-нуў яе за плячо. Гэта бы-ла Каця, яе школьная сяброўка. † – Прывітанне, Янінка! – узрадавалася Каця. – Добра, што я сустрэла цябе. Можа, маеш трохі часу?

Яніна з усмешкай сказала:

– Так, я тут сабе купіла два новыя сшыткі, зараз куплю яшчэ марожанае і тады змагу з табой прагуляцца.

– Добра, – сказала сяброўка. – Грошай у мяне, праўда, няма, але я магу пайсці з табой да аўтобусага прыпынку, а па дарозе зможам трохі паразмаўляць.

– Ведаеш што? Я хачу пачаставаць цябе марожаным, – прапанавала Яніна.

– Не, што ты, у цябе грошай роўна на адно марожанае, я не хачу, – запырэчыла Каця.

– Калі кожная з нас атрымае па адным шарыку, тады грошай хопіць на марожанае для цябе і для мяне, – усміхнулася Яніна.

Яны падышлі бліжэй да вітрыны і абедзве папрасілі па адным шарыку шакаладнага марожанага.

– Дзякуй, – здзіўлена сказала Каця, – гэта так прыемна.

– Каця, мне здаецца, што шакаладнае марожанае сёння асабліва смачнае, – з радасцю заўважыла Яніна.